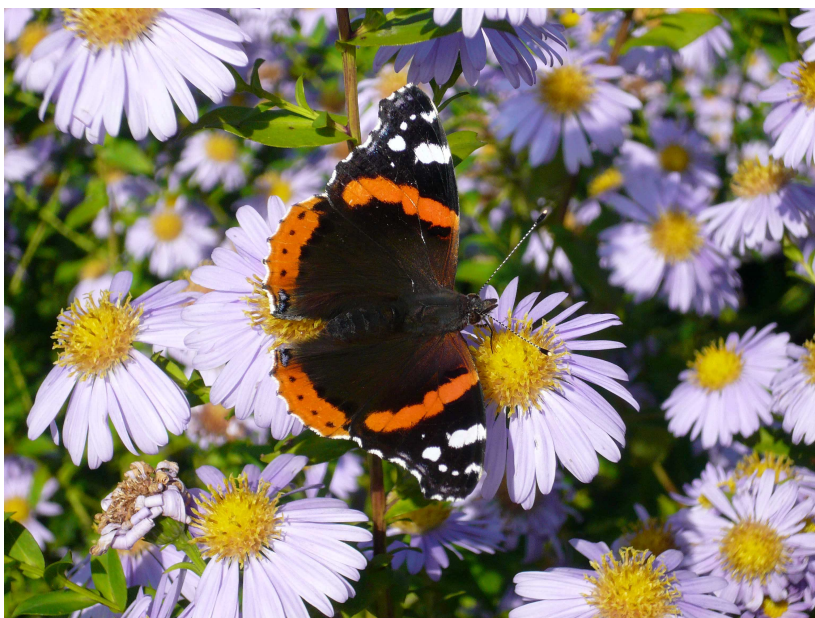

De Tuinspiegel

van

Tuinbouwvereniging Buytentwist

Nazomer 2009

Jaargang 46, nummer 3

Algemene informatie

Bestuur

Voorzitter: Elbrich Fennema, J.T. Cremerlaan 1, 2071 SK Santpoort-Noord, tel. 537 9827, e-mail: efennema@xs4all.nl

Secretaris ad interim: Kees van der Linden, Platanenlaan 10, 2061 TT Bloemendaal, tel. 525 3325, e-mail: keesvanderlinden@hotmail.com

Penningmeester: Hans Stomps, Korte Kleverlaan 70, 2061 EG Bloemendaal, tel. 892 6000

Plv penningmeester en ledenadministratie ad interim: Wilma van Saase, Prins Hendriklaan 104, 2051 JG Overveen, tel. 526 6881, e-mail: pepsa@planet.nl

Bestuursleden:

Carin Warnaars-Snel, Bloemendaalseweg 149, 2061 CJ Bloemendaal, tel. 525 6529, e-mail: carin@warnars.nl

Anneke van der Werff, Emmalaan 28, 2015 BT Haarlem, tel. 532 3771, e-mail: annekevanderwerff@tele2.nl (tevens contactpersoon bestuur-t.o.c.)

Bestuurslid ad interim: John Tijmstra, Ramplaan 99, 2015 GV Haarlem, tel. 524 8228, e-mail: Tijmstra@tijmstra.demon.nl

Tuinenuitgifte

Carin Warnaars-Snel, A26, tel. 525 6529

Beheer complex en clubgebouw

John Tijmstra, A6/9, tel. 5248228

Werkcommissie

Addelies Verster (coördinatie werkbeurten) A20 tel. 527 7314
e-mail: liesster@hetnet.nl

Sanne Rodenburg A13 tel. 526 0442

Ruud Kok A38 mob. 06 422 5410

Cor Vlug A04 tel. 527 0911

Bertus van der Vorst B11 tel. 525 0586

Tuin- en opstallencommissie

Martin Rooimans, C03, tel. 527 4906

Els Snel, A33, tel. 5340663

Redactie De Tuinspiegel

Ineke Duyfjes, B23, e-mail: J.Duyfjes@kpnplanet.nl

Wietske van der Wielen, A15, e-mail: eli-wie@hetnet.nl

Girorekening van de vereniging

Postbank 62 03 40 t.n.v. penningmeester Buytentwist te Overveen

Adres Buytentwist

Bloemendaalseweg 185C, 2051 GA Overveen, www.buytentwist.nl

Oproep kopij

Met enige regelmaat klimmen tuiniers van Buytentwist in de pen om middels het huisorgaan De Tuinspiegel medetuiniers te vertellen over hun ervaringen, passies en ergernissen. Graag nodigt de redactie u uit de lezers te laten genieten van uw pennenvruchten. De spelregels zijn simpel: u bent zelf verantwoordelijk voor de inhoud van uw stuk. De redactie behoudt zich, zonder opgaaf van reden, het recht voor een stuk niet te plaatsen. Correcties en wijzigingen vinden plaats in overleg met de auteur. Stukken langer dan 600 woorden kunnen worden ingekort. Bij voorkeur aanleveren in Word bij Wietske van der Wielen, e-mail: eli-wie@hetnet.nl (deadline nr. 4: 20 oktober)

De redactie,

Ineke Duyfjes en Wietske van der Wielen

Van het bestuur

- Hans Stegeman heeft zijn aanhanger geschonken aan de vereniging en de vereniging heeft hem in dankbaarheid aanvaard. Leden die er gebruik van willen maken, kunnen hierover contact opnemen met John Tijmstra, onze chef aanhangwagen (zie colofon). Voor details van het gebruik van de aanhanger zie kader op pag. 4.
- In de vorige Tuinspiegel berichtten we teleurgesteld en verdrietig dat ‘een onverlaat’ de windhaak had gesloopt die op het bruggetje aan Dompvloedslaanzijde was bevestigd. Inmiddels is de ware toedracht achterhaald en het blijkt dat het met de ‘onverlaten’ op ons complex gelukkig meevalt. Een ooggetuige heeft ons laten weten dat een kindje op het bruggetje met de windhaak speelde en die is toen per ongeluk in het water gevallen. We zijn blij dat het zo’n onschuldige toedracht is gebleken. Ten overvloede: de bedoeling is dat het hek zo veel mogelijk dicht blijft in verband met onverlaten ‘van buiten’.
- Verzoek van de penningmeester: de betalingsdiscipline laat bij een aantal leden te wensen over. Wil iedereen alstublieft voortaan prompt het lidmaatschapsgeld overmaken zodra de

rekening binnen is? Het is vervelend en tijdrovend om achter wanbetalers aan te dweilen. Het bestuur doet haar werkzaamheden vrijwillig en dit is een soort werkverschaffing waar niemand op zitten wachten, nog los van het feit dat het niet van toewijding aan de vereniging getuigt om de contributie erbij te laten zitten. Uiteraard kunnen leden die om persoonlijke redenen hun contributie niet (meteen) kunnen betalen hierover contact opnemen met de penningmeester. Dan wordt een betalingsregeling getroffen.

- Verzoek van de TOK: het lijkt erop dat sommige tuinders hun tuin tevens gebruiken als opslagplaats. We willen iedereen op het hart binden om voor spullen die niets met tuinieren te maken hebben een andere opslagplaats te zoeken dan de tuin.

Elbrich Fennema

Herinnering

Algemene ledenvergadering op zaterdag 5 september om 15.00 uur in het clubhuis.

De agenda is U reeds toegestuurd.

Het gebruik van de aanhangwagen

- De sleutels van de aanhangwagen en het grote hek hangen in de sleutelkast in het clubhuis. Chris de Wit beschikt over reservesleutels.
- In het clubhuis bevinden zich 2 reservewielen.
- De maximale belasting van de aanhangwagen is 350 kg.
- Het is wettelijk verplicht het afval bij transport af te dekken met een net. Dit net bevindt zich in het clubhuis.
- Bij overtreding van de twee voorgaande punten zijn boetes altijd voor rekening van de gebruiker!
 - Wanneer de aanhangwagen is geladen dient het afval nog dezelfde dag te worden afgevoerd.
- De aanhanger schoon en in goede staat terug zetten.

Even kennismaken

Wilma van Saase (B29-31) wordt op de komende Algemene Ledenvergadering door het bestuur voorgedragen als nieuw bestuurslid. Ze is al bestuurslid ad interim en belast met het bijhouden van de ledenlijst. Ook vervult ze de functie van vice-penningmeester. Voor wie haar nog niet kent volgt hier een korte kennismaking.

Wilma woont in Overveen en huurt al sinds 1993 een tuin op Buytentwist, eerst op het oude C-deel, de laatste jaren op het B-deel. Ze heeft op het ogenblik zelfs twee tuinen, omdat ze niet alleen graag groenten, maar ook fruit en bloemen kweekt. “Mijn vader was een bollenkweker in Vogelenzang. Hij had er ook een moestuin bij. We waren thuis met twaalf kinderen, van wie de meesten een eigen stukje grond hadden bij de moestuin. Dus je kunt wel zeggen, dat het me met de paplepel is ingegoten.

In het dagelijks leven werkt Wilma full time bij een verzekeringsmaatschappij, dus haar week zit aardig vol. “Ik heb nog meer hobby’s, maar daar kom ik niet altijd meer aan toe. Ik was begonnen met een tekencursus, maar die staat nu op een laag pitje.”

Wilma zat eerder in het bestuur van Buytentwist. “Ik notuleerde, maar dat werd me na een paar jaar echt te veel. Er werd niet alleen elke maand vergaderd, maar ik moest ook nog eens zorgen voor de verslaglegging van de commissievergaderingen.”

Toch wil ze terugkeren in het bestuur. “Het bestuur had te weinig mankracht; ik ben gevraagd. Ik heb ja gezegd, want er zit een leuk team. Daarnaast vergt het bestuurswerk minder tijd dan vroeger. Er wordt erg praktisch vergaderd. Notulen worden niet meer gemaakt, we houden simpelweg een besluitenlijst bij.” En dan lachend: “Bovendien wordt er veel minder ge-oh’t dan vroeger.”

Kees van der Linden

Een goed gesprek met ...Rien Wever

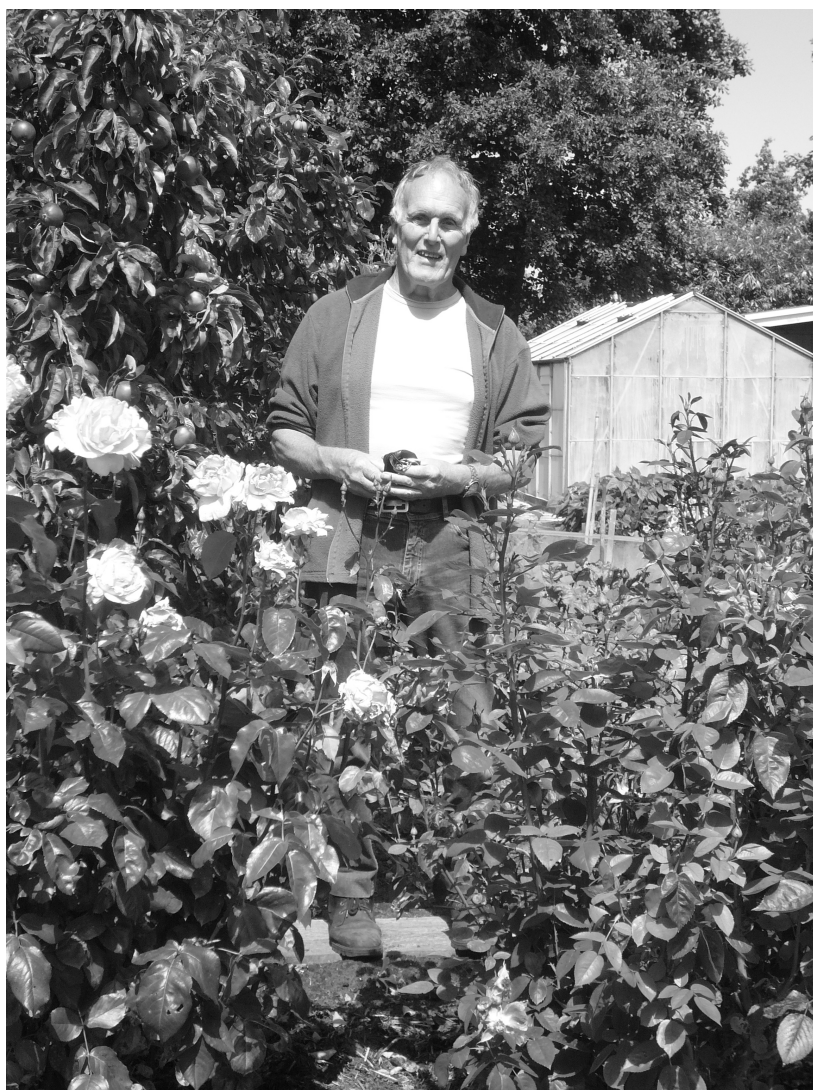
Het gesprek met Rien Wever begint met een vrolijke noot. Als Rien ons vanuit zijn tuin tegemoet komt haalt een van de redacteuren haar kleine Italiaanse trekharmonica tevoorschijn om Rien muzikaal te verrassen. De stemming zit er dus meteen goed in en Rien vertelt dat hij als jongen van een jaar of tien mondharmonica ging spelen. Samen met een vriendje ging hij langs de deuren; “we maakten met het roet van verbrande kurk ons gezicht zwart, ik speelde op het mondharmonicaatje en hij zong sinterklaasliedjes en dan kreeg je bij de één een handvol met snoep en bij de ander een dubbeltje. Dat hebben we jaren gedaan tot we een jaartje of veertien waren en toen waren we zo brutaal om cafés in te stappen. Daar zaten ze half beschonken aan de tap en kregen we geen dubbeltje maar wel vijftig cent of wel eens een keer een gulden totdat de politie er achter kwam en toen was het feest afgelopen. Vanaf die tijd speel ik dus mondorgel.”

De toon is gezet en het is de hoogste tijd om Rien uit te horen over het verleden -en heden- van zijn tuin op Buytentwist.

Na zijn rozen te hebben bewonderd vraag ik hem hoe lang hij al op Buytentwist tuiniert. Het blijkt zo’n 21 jaar te zijn. In het begin combineerde Rien zijn tuin met zijn werk als agent bij de Rijkspolitie in Amsterdam, maar hij blijkt een echte Haarlemmer te zijn en ‘op stand’ geboren aan de Nieuwe Gracht. Waarop we concluderen dat hij, met zijn ‘A1-locatie’, in ieder geval wat zijn tuin betreft nog steeds op stand zit. Rien lacht en grapt: “Je krijgt gewoon waar je recht op hebt”.

Het blijkt dat dit Riens derde tuin op Buytentwist is. Hij nam de tuin zo’n tien jaar geleden over van Louis Froeling, die al vanaf 1945 bij de vereniging tuinierde en dus een tuinder was van het eerste uur. Louis moest wegens ziekte zijn tuin opgeven en hij vond dat Rien, die in die tijd last van reuma begon te krijgen, zijn tuin moest krijgen. Zo verhuisde Rien met lichte tegenzin vanaf het B-complex waar hij, helemaal achterin, zes jaar lang een tuin had, naar de tuin naast het clubgebouw. Het heeft hem nooit gespeten.

Zijn eerste tuin had hij op het toenmalige C-complex. Hij begon in 1989 te tuinieren op wat nu de paardenwei van Muller is. Rien vertelt: “Toen ik mijn tuintje kreeg, een klein tuintje nog niet de helft

van wat ik nu heb, was ik er vreselijk blij mee want ik zat midden in de natuur. Na drie maanden kwam Hans Spaans naar me toe en vroeg me of ik niet in de Toc wilde zitten. Ik zei: wat is de Toc nou joh? De tuin- en opstallencommissie zegt ie. Ik vroeg hem wat je moest doen, want ik had me er nooit in verdiept. Het bleek dat ik tuintjes moest controleren: kijken of er zevenblad of heermoes in stond. Ik zei tegen Hans Spaans dat ik dat helemaal niet kon doen, hij moest me eerst maar eens vertellen wat zevenblad was. Maar na nog een paar maanden had ik zo veel geleerd van alle geweldige tuinders om me heen dat ik vond dat ik voldoende wist om in de Toc te gaan zitten. Dat heb ik vervolgens acht jaar gedaan.”

“Je zat toen met z’n zessen in de Toc. Ieder van ons was contactman voor zo’n 25 tuinders want er waren toen nog ongeveer 150 tuinen. We hadden lijsten waarop we invulden wat er niet in orde was. We waren toen erg streng. Dat is tegenwoordig wel anders!” en hij kijkt naar zijn eigen onkruid dat dan wel onzichtbaar mag zijn voor de argeloze voorbijganger maar dat volgens hem in de tijd dat hij in de Toc zat niet zou zijn getolereerd. “Nu er niemand is die nog iets van mijn onkruid zegt moet ik het wel uit mijzelf opruimen!” Het lijkt of hij een grapje maakt, maar de ondertoon is ernstig: natuurlijk zou iedereen zonder tussenkomst van de Toc uit zichzelf moeten zorgen dat zijn of haar tuin in orde is.

Er zijn volgens Rien tegenwoordig ook veel te weinig Toc-ronden: dat zou veel vaker moeten. Hij heeft ook wel een oplossing: bij de werkbeurten zouden iedere keer twee mensen aangewezen kunnen worden om een Toc-ronde mee te lopen. Zo raken de tuiniers weer meer betrokken bij het werk van de commissie.

Het verbaast Rien ook dat men tegenwoordig wel eens boos wil worden als men een brief van de Toc krijgt met op- en aanmerkingen, terwijl men het zich vroeger veel meer aantrok.

Er is volgens hem ook minder discipline dan vroeger. Misschien was er meer controle over en weer? Een feit is, dat nieuwe leden toen meteen bij de werkbeurten werden ingeschakeld. Er werd streng op toegezien dat je de kantjes er niet van afliiep. Zo leerde je de mensen op de tuin snel kennen. Het vergrootte niet alleen de discipline, maar ook de saamhorigheid. Als lid zou je je verantwoordelijk moeten voelen voor het geheel. Zo is het Rien een doorn in het oog dat mensen bijvoorbeeld wel klagen dat de winkel in het clubhuis niet

vaak genoeg open is, maar dat ze blijkbaar niet op het idee komen daar zelf iets aan te veranderen!

Hij oppert dat de betrokkenheid bij de vereniging misschien ook vergroot zou kunnen worden door een instituut *lid van verdienste* in te stellen en het begrip *erelid* weer inhoud te geven. Deze bijzondere lidmaatschappen zouden dan natuurlijk niet beperkt dienen te worden tot voormalige bestuursleden. Er zijn volgens hem voldoende leden die zich buitengewoon verdienstelijk hebben gemaakt voor de vereniging zonder ooit in een bestuur te hebben gezeten.

Rien mag dan zo zijn bezwaren en opmerkingen hebben, je kunt hem er onmogelijk van beschuldigen een kankeraar te zijn. Hij heeft hier op Buytentwist heel veel plezierige dingen meegemaakt waar hij uren over zou kunnen vertellen en hij is dankbaar dat hij hier, op dit geweldige stuk historische grond onder de rook van een geweldige stad, mag tuinieren: “Ik ben een blij figuur, dat zit in mezelf. Ik ben blij geboren, ik belandde lachend in de wieg en toen ik in de box terecht kwam lachte ik weer. Als ik straf kreeg op de lagere school dan onderging ik dat lachend. Ik kreeg nogal eens straf. Ik was een rumoerig kind, ik hou niet van stilzitten. Maar hoewel ik van buiten druk ben, ben ik van binnen rustig.”

Riens zonnige karakter zorgt er voor dat mensen hem, nu hij wat minder vitaal is dan voorheen, graag willen helpen zijn tuin op orde te houden. Hermien is wat dit betreft zijn steun en toeverlaat, zoals hij dat in het verleden ook voor anderen was. Hij heeft al veel mensen zien vertrekken die het, ondanks de geboden hulp, uiteindelijk niet meer konden bolwerken.

Op de vraag hoe hij er zelf onder zou zijn als hij met tuinieren zou moeten stoppen zegt hij dat hij er wel pijn in het hart van zou hebben, maar ook dat het dan gewoon zo is: “Daar doe ik niet moeilijk over”.

“Maar als ik hier voor het laatst het hek uit zou gaan dan zou ik toch wel even slikken, dat is dan een mooie periode die ik achter de rug heb”.

Wietske van der Wielen

Theevisite van de buren van Oldenhove

Nadat het jaarlijkse uitstapje van de bewoners van Oldenhove aan Buytentwist twee maal moest worden uitgesteld, waren de weergoden ons op 30 juni toch nog goed gezind. De opgetogen bezoekers werden om 2 uur richting clubhuis gereden, waar de ontvangst tot in de puntjes was geregeld; mooi versierde tafeltjes met bosjes bloemen en schaaltes bessen en daarboven twee enorme parasols om de visite wat beschutting tegen de felle zon te bieden.

De opkomst was groot en de sfeer was ontspannen.

Na de thee begaven veel mensen zich naar alle richtingen op het complex, om de tuinen te bewonderen, hier en daar een praatje te maken en om soms ook nog iets moois of lekkers in ontvangst te nemen!

Bij een tuin op het B complex werden prachtige boeketjes uitgedeeld aan de voorbijgangers, die ze blij in ontvangst namen. Sommigen vertelden met weemoed vroeger ook getuinierd te hebben, soms ook op een moestuin.

Na de zonovergoten wandeling keerde men terug naar het terras, waar inmiddels het bekende advocaatje met slagroom werd geserveerd; een hoogtepunt, waar door velen altijd weer naar wordt uitgekeken. Er werd vervolgens nog een poosje genoeglijk nagepraat. Dankbaar en blij zette de stoet zich vervolgens rond vieren weer in beweging richting Oldenhove, ons met een goed gevoel -en een klevrige afwas- achterlatend.

Ineke Duyfjes

Verdwijnbijen

Jaren geleden zat ik op een mooie voorjaarsdag te soezen onder de zoemende appelboom in mijn achtertuin. De boom bloeide en de bijen deden hun werk. De laatste jaren zoemt de boom niet meer. Niet dat er geen insecten op af komen, maar het zijn er te weinig voor een prachtig zoemconcert.

Helaas sluit mijn constatering dat er in mijn achtertuin tegenwoordig minder bijen zijn maar al te goed aan bij iets wat volgens sommigen uit zou kunnen lopen op een mondiale ramp: het massaal verdwijnen van bijenvolken.

Even een paar feiten. De afgelopen zes jaar stierf in Nederland in de winter tussen de 15 en 26 procent van de bijenvolken die door imkers werden gehouden. Daarvoor lag deze wintersterfte rond de 10 à 15 procent. Ook elders in Europa en in Amerika is de sterfte de afgelopen jaren toegenomen. In Kennemerland was de winter van 2008 rampzalig: 75 procent van de volken verdween door ziekten. Het is dus geen wonder dat wetenschappers en imkers op het moment de noodklok luiden.

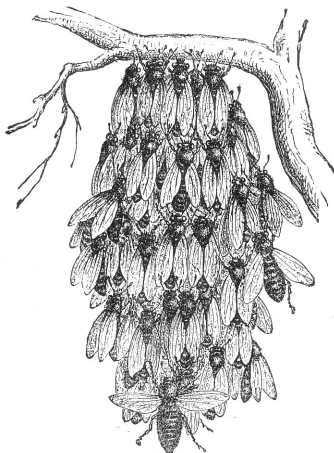
Over de oorzaak van de bijensterfte, die bij imkers ook wel *verdwijnziekte* wordt genoemd omdat er in de bijenkasten aan het eind van de winter nauwelijks meer werkbijen zitten, lopen de meningen vooralsnog uiteen.

In onze omgeving hebben wetenschappers van de universiteiten van Gent, Utrecht en Wageningen zich, ieder afzonderlijk, gebogen over de bijensterfte, die, als er niets verandert, een derde van de voedselproductie in gevaar kan brengen.

Eén van de gemelde oorzaken is varroamijt, die oorspronkelijk uit Azië komt. In de jaren tachtig van de vorige eeuw dook deze mijt in Europa en de Verenigde Staten op. Door de varroamijt zouden de bijen ook gevoeliger worden voor andere ziektes.

Bij een bijenhouder uit het Gelderse Overloon verdween op mysterieuze wijze een heel bijenvolk bestaande uit zo'n zestigduizend bijen. Aangezien hij geen dode dieren aantrof vermoedt hij dat mobiele telefonie de oorzaak zou kunnen zijn. Hij denkt dat de straling van gsm-masten het navigatiesysteem van de bijen zou kunnen beïnvloeden, waardoor ze de weg naar huis niet meer kunnen vinden.

Zeer serieus is een recente stelling, die onder meer geponeerd wordt door onderzoekers van de Universiteit van Utrecht: volgens hen ligt de oorzaak van de massale bijensterfte in het toelaten van een nieuwe generatie insectenbestrijdingsmiddelen in ons land. Ook Frans onderzoek komt tot deze conclusie evenals de toxicoloog Henk Tennekes. Zo zou in Almere, waar dit jaar bijna de helft van alle bijenvolken is omgekomen, het oppervlaktewater een zeer hoge dosering van het bestrijdingsmiddel imidacloprid bevatten. Hij brengt de bijensterfte in verband met dit middel omdat in een aantal bijenkasten resten van imidacloprid zijn terug gevonden. Ook in de provincies Noord- en Zuid-Holland, waar de bijensterfte naar verhouding zeer hoog is, maken telers gebruik van dit middel. Tennekes heeft onlangs, samen met bezorgde burgers en wetenschappers, de petitie *Stop de bijensterfte* opgezet. Hij wil deze petitie in oktober aan de tweede kamer presenteren. Men kan de petitie ondertekenen via de website www.stopbijensterfte.petities.nl . Hier kan men tevens nagaan welke bestrijdingsmiddelen een gevaar vormen voor de bijenstand en zien of men, onbedoeld, door het gebruik van deze middelen bijdraagt aan het uitsterven van bijenvolken.

Ook onze eigen imker Pim Lemmers kwam in februari 2008 aan het woord in het Haarlems Dagblad. Hij raakte in die winter meer dan dertig van zijn 45 volken kwijt en stelde toen dat hij misschien maar postzegels moest gaan verzamelen.

Ik vroeg hem of hij dat inderdaad is gaan doen. Hij meldde dat hij na dat artikel weliswaar heel veel postzegels met vooral afbeeldingen van bijen kreeg opgestuurd, maar dat hij nog steeds volop actief is als imker. Ook op Buytentwist heeft hij nog steeds bijenvolken. Helaas moeten ze hier wel elk jaar worden vervangen. Tot en met begin maart van dit jaar zaten er nog bijen in de kasten maar van mei tot en met juli waren de kasten leeg. Vanaf augustus zouden er dan weer nieuwe volken moeten zijn.

Lemmers haalt zijn nieuwe bijenvolken vaak op bij particulieren die plotseling geconfronteerd worden met een bijenzwerm in hun tuin of bij hun huis. In dat geval kan je spreken van een echte win-win situatie, want als hij een volk bij collega-imkers moet kopen betaalt hij al snel zo'n honderd euro. De bijenverdwijnsiekte maakt het imkeren dus tot een dure hobby, die niet vol te houden zou zijn wanneer er niet af en toe door, soms royale, giften wat financiële ruimte zou worden geschapen. Uit de verkoop van honing komt weliswaar geld binnen, maar dat maakt het houden van bijen bij lange na niet kostendekkend.

Ik vroeg Pim Lemmers ook wat naar zijn mening de oorzaak is van de bijensterfte. Hij houdt het op een combinatie van factoren: de varroamijt, mobiele telefonie en gebruik van insecticiden vormen op een manier die men nog niet goed begrijpt een grote bedreiging voor de bijenstand. Lemmers is dan ook een warm pleitbezorger voor gecoördineerd onderzoek. Ook pleit hij voor een zekere professionalisering in de imkerij. Nu wordt imkeren gezien als een hobby voor oude mannen met baarden. Helaas dreigt dit wat oubollig imago de imkerij om zeep te helpen en hulp van de diverse overheden is dan ook meer dan nodig zowel wat de opleiding tot imker betreft als wat de financiering van onderzoek aangaat.

Ook wat Buytentwist betreft is alle hulp, in woord en daad, welkom, des te meer omdat Buytentwist, om hem onbekende reden, een moeilijke locatie is: de volken zijn hier geen lang leven beschoren.

Lemmers zal zijn hobby ondanks alle moeilijkheden echter niet zo gauw opgeven: zijn liefde voor de prachtige bij en het diepe besef dat zonder dit diertje de wereld er heel anders uit zou zien maken hem niet alleen bevlogen, maar ook onvermoeibaar!

Wietske van der Wielen

Vakantieadresje

De Hortillonnages van Amiens

De Noord-Franse stad Amiens is in de eerste plaats bekend om zijn kathedraal. De Notre Dame van Amiens is de grootste gotische kathedraal van Europa en staat sinds 1981 op de werelderfgoedlijst van de Unesco. Dat is voldoende reden om een keer die kant op te gaan.

Maar voor de liefhebber van volkstuinten heeft Amiens nog een andere verrassing in petto: de op loopafstand van de Notre Dame gelegen 'Hortillonnages', een driehonderd hectare groot moerassig gebied, in de oude bedding van de rivier de Somme.

Het gebied werd zo'n tweeduizend jaar geleden drooggelegd door de Romeinen, om er fruit en groente te verbouwen en bestaat tegenwoordig uit meer dan duizend kleine volkstuinten. Het gebied wordt doorsneden door talloze smalle kanaaltjes, de zogenaamde 'rieux'.

De naam Hortillonnages is afgeleid van het Picardische woord hortillon, wat warmoezenier of tuinbouwer betekent. Het woord hortillon is weer afgeleid van het Latijnse hortillus: kleine tuin. Hoewel dit gebied dus al sinds de oudheid wordt gebruikt voor tuinbouw, kwam hier pas in de 19^e eeuw de tuinbouwproductie tot volle bloei. In het begin van de 20^e eeuw waren er nog ongeveer 250 professionele tuinbouwers, de zogenaamde hortillons. Zij verkochten hun producten tot in Parijs.

Tegenwoordig werkt in dit gebied nog slechts een enkeling beroepsmatig als groenteteler en de percelen worden nu door hobbyisten onderhouden. Om bij de percelen te kunnen komen maakte men vroeger, en ook nu, gebruik van roei- en punterboten. Deze boten werden ook gebruikt als drijvende marktkramen. Op de Place Parmentier, in de wijk van Saint-Lue, vindt deze zaterdagochtendmarkt nog steeds plaats. Eén keer per jaar, op de derde zondag van juni, is de markt zoals vroeger: de tuinders komen in klederdracht aan op hun platbodems om hun bloemen en groenten naar de kade te brengen.

Door de afwisseling van tuinen, waterwegen, braakland, moerassen en bossen is in het gebied een bijzonder leefklimaat ontstaan, wat ruimte biedt aan zeldzame flora en fauna. Een ontdekkingstocht van de streek is dus zeker de moeite waard en er zijn wat dat betreft meerdere mogelijkheden.

Van 1 april tot en met 31 oktober kan men meevaren met een roeiboot van de *Association pour la sauvegarde des Hortillonnages*. Tijdens de tocht wijst de schipper u op de planten en dieren en vertelt hij de legenden van de hortillonnages terwijl u langzaam door het water glijdt.

Maar er is ook een wandeltocht uitgezet van 13,5 km, die een prachtige afwisseling te zien geeft van land en water. De route van deze tocht is te verkrijgen bij de VVV van Amiens.

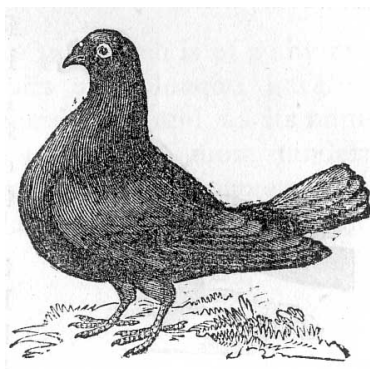
U kunt ook zelf een roeiboot of kajak huren. De adressen zijn eveneens bij de VVV te verkrijgen.

Het adres van de VVV van Amiens is; 40, place Notre-Dame of www.amiens-tourisme.com.

Wietske van der Wielen

Dichter bij Buytentwist

De dieren op Buytentwist van nabij bekeken

Op een duif

Een dikke duif uit Bloemendaal
had een uitzonderlijk laag moraal:
want zonder 't iemand te vertellen
at hij een boom leeg vol morellen,
waardoor 't wel niet tot rellen kwam,
maar ook niet tot morellenjam.

Eli Wie

Recept

Courgette-vissoep voor twee personen

- ruim 1 kilo courgettes
- 250 tot 400 gram visfilets van kabeljauw, koolvis of zalm
- 2 visbouillonblokjes
- peterselie of dille
- peper naar smaak
- eventueel 100 ml room

Was de courgettes en rasp ze op een grove rasp of in een machine. Zet de courgette met een bodempje water in een ruime pan op een matig vuur en kook alles goed gaar in ca 15 minuten.

Met de staafmixer een mooie egale puree maken.

De fijngesneden vis samen met de bouillonblokjes toevoegen en alles al roerend nog 5 minuten doorkoken.

Eventueel nog wat room toevoegen.

Opdienen met zeer fijn gesneden peterselie of dille.

Samen met stokbrood vormt deze soep een heerlijke zomerse maaltijd, maar de courgettepuree, zonder enige toevoeging, laat zich ook uitstekend invriezen. Samen met vis uit de diepvries vormt het een ‘vlugklaar-soep’, die zich in alle seizoenen goed laat smaken; de bevroren courgette en de vis dienen dan op een zo laag mogelijk vuur langzaam te ontdooien. Als alles ontdooit is de massa goed doorroeren, de vis valt dan vanzelf uit elkaar. Vervolgens afmaken als boven.

Wietske van der Wielen

Adreswijzigingen, tuinwijzigingen, nieuwe leden

Adreswijzigingen:

B01, W. de Bruijn, Dompvloedslaan 76, 2051 ND Overveen
C10, J. Kampfraath, Bloemendaalseweg 136- 41, 2061 SE Bloemendaal

Tuinwijziging:

Van B2 naar C22
C22 Mw. W.L.B. Luining, Mr. Cornelisstraat 112, 2023 DL Haarlem

Nieuwe leden:

A20, Mw. E.G. Cleyndert, Emmalaan 5, 2015 BS Haarlem
B02, F. Aartsen, Bloemendaalseweg 197, 2051 GB Overveen

In het eerste nummer van de ***Tuinspiegel*** van 2010 zult U, zoals elk jaar, het volledige en meest recente adressenbestand aantreffen.

Distributie van de ***Tuinspiegel***

Het maken van de *Tuinspiegel* is een arbeidsintensieve, maar leuke klus. Het rondbrengen van de *Tuinspiegel* is misschien nog wel arbeidsintensiever, maar zeker niet leuker. De redactie meent voor het distributieprobleem een goede oplossing te hebben gevonden door voor het clubhuis een regenbestendige doos met de nieuwste Tuinspiegels neer te zetten zodat een ieder zijn of haar eigen *Tuinspiegel* kan pakken. Deze vorm van distributie bleek bij het vorige nummer (nr. 2) te werken! Meer dan tachtig (!) Buytentwisters vonden zelfstandig (of met een beetje hulp) de weg naar de doos. Vanaf nu kan men dan ook tot veertien dagen na verschijnen van een nieuw nummer de *Tuinspiegel* bij het clubhuis op halen. Bij de doos hangt een lijst met namen op tuinvolgorde: **Tuinspiegel gepakt? Naam doorstrepen. Klaar!** Het verschijnen van een nieuwe Spiegel zal worden aangekondigd op de mededelingenborden. Mocht U de *Tuinspiegel* na veertien dagen nog niet hebben opgehaald, dan zal hij aan U worden opgestuurd.

WvdW

OOGSTBORREL

Komt allen naar de oogstborrel!

Op zaterdag 19 september van 14.00 tot 16.00 uur hebben we onze jaarlijkse oogstborrel in het clubhuis. Dan zal ook de winnaar van de wisseltrofee bekend worden gemaakt. Het *Gouden tuinschepje* zal dit jaar gaan naar diegene die de meest bijzondere sierkalabas heeft weten te kweken. Om de jury haar werk goed te kunnen laten doen dient u uw kalabas, voorzien van naamsticker, op zaterdag 12 september in het clubhuis neer te leggen.